

sendes til Pressen, hvor de ere Ublændinge, og heller ikke andetsteds hen, maa forsynes efter Reglerne i Rancelli-Makaterne af 28de Decbr. 1827 og 6te Novbr. 1839 § 3 eller navnlig af den Kommune her i Riget, hvori de befindes trængende til Fattighjælp. Men Spørgsmaalet har Betydning ogsaa med Hensyn til dem, der ikke ere trængende til Fattigvæsenets Hjælp. Det er nemlig ifølge den almindelige tydske Lovgivning Migt for enhver fremmed Undersaat, der vil nedsette sig i Tydskland eller der indgaa Ægteskab, at fremlægge et saakaldet Hjemstedsbevis; da nu de heromhandlede Personer, der have valgt at være danske Undersaatter, blive betragtede som Ublændinge, naar de ville tage Ophold i Hertugdømmerne, fordres der som Betingelse for, at de kunne vende tilbage til og forblive i deres derværende Hjem, at de tilveiebringe Bevis for, at de ere forførgelsesberettigede i en dansk Kommune, men efter den gjældende danske Fattiglovgivning vil ingen Fattigkommune, saalænge der endnu ikke er nogen Nødvendighed for at yde Fattighjælp, kunne tilpligtes som forførgelsesberettiget at anerkende nogen Person, der ikke efter de almindelige Regler har erhvervet Forførgelsesret her i Riget.

Served opstaar en stor Banstellighed for de Personer, der i Henshold til Fredstraktatens Artikel 19 have valgt at være danske Undersaatter, idet de ikke kunne forskaffe sig det Hjemstedsbevis, som er nødvendigt for dem, naar de ville nedsette sig i Hertugdømmerne eller der indgaa Ægteskab. At henwise dem, der befinde sig i dette Tilfælde, til at lade sig løse af det undersaatlige Forhold til Danmark, vilde være en temmelig haard Udvei, da de derved vilde gaa tabt af det Gode, som Fredstraktatens Artikel 19 formentlig har havt til Hensigt at bevare for dem, og det ligger derfor nærmere udenfor de almindelige Regler at forskaffe de heromhandlede Personer et Hjemstedsbevis, hvorved Hindringen for deres Nedsettelse i Hertugdømmerne vilde hæves. Paa denne Maade er der ved Indkommen fra danske Kommuner Side meddeelt et ikke ringe Antal saadanne extraordinære Hjemstedsbeviser, idet Ministeriet efter derom modtagen Ind-

stilling fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse under 27de Mai d. A. bisaldt, at saadanne Beviser meddeles til alle de Personer, som i Medfør af ovenævnte Artikel 19 til Kjøbenhavns Magistrat have gjort Anmeldelse om, at de ville vedblive at være danske Undersaatter, hvorhos Ministeriet endvidere ved Cirkulære af 11te Juli d. A. bemyndigede Amtmændene til at udsærdige extraordinære Hjemstedsbeviser, forsaavidt henholdsvis Amtsrædet og Byraadene i Amtets Kjøbstæder dert maatte indvillige. Eigesom der imidlertid allerede til den ovenævnte fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse modtagne Indstilling var knyttet en Udtalelse om, at det forventedes, at Regjeringen snarest muligt vilde ad Lovgivningens Bei ordne det omhandlede Anliggende i Almindelighed, saaledes viste det sig ogsaa, at den ved Ministertets ovenævnte Cirkulære af 11te Juli d. A. givne Anvisning paa Sagens Ordning ad Frivillighedens Bei ikke vilde være tilstrækkelig til dens fuldstændige Gjennemførelse. Det maatte ogsaa erkjendes, at de Udgifter, som ved Udstedelsen af de heromhandlede extraordinære Hjemstedsbeviser vilde paasøres Kommunerne, vilde ramme disse i et temmelig ulige Forhold, idet Byrden fornemmelig vilde falde paa de Slesvig nærmest beliggende danske Kommuner i det sydlige Slesland samt i Fyen, og det lod sig saaledes ikke nægte, at der til Sagens reffærdige Ordning vilde udtræves, at de ompyrgte Hjemstedsbevisers Meddelelse eller Rægtelse ikke kom til at berø paa Indvilligelse fra de paagjældende Kommuner Side, og at der tillige tilfaldes Kommunerne en Erstatning af Statskassen for de Udgifter, som derved paasøres dem. Hvorvel det, naar der saaledes tilfaldes Kommunerne Erstatning af Statskassen, vilde være af underordnet Vigtighed, om de omhandlede Hjemstedsbeviser kom til at lyde paa den ene eller den anden Kommune, vilde det dog være af Interesse at have en Regel i saa Henseende, og det maatte da ligge nærmest at lade Hjemstedsbeviset, der vilde være at udsærdige i Kjøbenhavn af Magistraten og udenfor Kjøbenhavn af vedkommende Amtmand, lyde paa den Kommune, hvori Vedkommende opholde sig eller, saafremt de have forladt Landet, sidst have havt Ophold.